

[Himmelstrup.]

hold, hele Opbygningen og ogsaa for dens Tilknytning til United Nations, og der er ingen Grund for mig til at gaa i Enkelt-heder med Hensyn til denne Overenskomst. Det kan heller ikke nytte noget, for den er saadan, som man maa tage den, man kan ikke ændre ved et Komma eller et Ord i den; enten skal man vedtage den, eller ogsaa skal man ikke vedtage den.

Jeg vil gerne udtrykke Tilfredshed med den Bemærkning i Overenskomsten, hvorved det slaas fast, at de enkelte Medlemsstater staar fuldstændig frit med Hensyn til Indretning af deres Kulturorganisationer og hele deres Undervisningssystem, og at det er den Organisation, der her dannes, forbudt at blande sig heri. Det er for en lille Stat som Danmark, der har meget særprægede Kulturinstitutioner og et meget særpræget Undervisningssystem, af særlig Betydning, at dette slaas fast.

Jeg betragter det som en Selvfølge, at Rigsdagen ratificerer denne Overenskomst. Tiltrædelsen har som sagt allerede fundet Sted i Gaar i det andet høje Ting, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale, at ogsaa det høje Folketing tiltræder.

Ole Bjørn Kraft: Som det allerede er blevet sagt af den ærede foregaaende Taler, kan der ikke være nogen som helst Tvivl om, at Danmark skal ratificere denne Overenskomst. Vi gør det ikke alene som en Selvfølge som Medlem af de Allieredes Familie, men vi gør det ogsaa med Glæde, fordi vi kan være overbevist om, at man ved det Arbejde, som her tilrettelægges, kan komme til at udføre en betydningsfuld Indsats til Sikring af Freden og Trygheden i Samarbejdet Menneskene imellem.

Thi det er fuldstændig rigtigt og meget betydningsfuldt, saaledes som det siges i Indledningen til denne Overenskomst, at Krige begynder i Menneskers Sind, og at det derfor er nødvendigt, hvis man vil have nogen Tillid til, at Freden kan bevares og sikres ud i Fremtiden, at Forsvaret for Freden maa opbygges i Menneskers Sind.

Det er ligeledes rigtigt, at en af Krigens Aarsager er den Uvidenhed, som hersker i Verden om andre Folk og deres Levevis, og som giver Anledning til Mistillid og Mistro; mange Krige har deres Aarsager heri.

Det er ligeledes rigtigt, at de demokratiske Grundsætninger, som vi tror paa, og som er Grundlaget for, at Menneskene kan leve paa værdig Vis, ligeberettigede og med gensidig Respekt for hinanden, maa

udbygges og styrkes hele Kloden rundt for derigennem at skabe en Forudsætning for, at den Aand kan blive tilvejebragt, som betyder en virkelig Sikring for, at Freden kan betrygges.

Man har haft mange Skuffelser med Hensyn til det internationale Arbejde, og det er ikke uden Grund, at ogsaa den Indsats, som nu bliver øvet fra forskellige Side, kan mødes med Skepsis. Men det maa ikke afholde os fra at gøre vor Indsats, og jeg vil i Tilslutning til den anbefaling, jeg paa mit Partis Vegne giver Vedtagelsen af dette Forslag til Rigsdagsbeslutning, sige til den højtærede Udenrigsminister, at jeg gaar ud fra som en Selvfølge, at man fra dansk Side paa alle Maader vil samarbejde om Løsningen af de Problemer, som ogsaa denne Overenskomst indeholder, og gøre det paa den Maade, at der gøres en Indsats, som jeg allerede ved en tidligere Lejlighed har sagt det, fra Udenrigsministeriet for at faa knyttet Danske til dette Arbejde. Vi har for Øjeblikket ikke Sæde i noget af de store Raad, som er de vigtige Organer i De Forenede Nationer. Jeg ved ikke, hvordan Forholdet er med Hensyn til Forretningsudvalget for UNESCO, men her skulde der være et Omraade, hvor Danmark skulde have en Mulighed for at blive repræsenteret, ogsaa da vi har velegnede Personligheder til at gaa ind just i dette Arbejde. Jeg vilde være glad, hvis Udenrigsministeren vilde benytte denne Lejlighed til at sige et Par Ord herom, og maaske ikke alene om, hvordan Stillingen er i Forhold til Arbejdet, der skal skabes med denne Overenskomst som Basis, men ogsaa om, hvordan Stillingen i det hele er for Danmarks Placering og med Hensyn til Mulighederne for, at ogsaa Danske kan faa Lejlighed til at medvirke i dette store Opbygningsarbejde. Det er af Betydning, ogsaa fordi det er vigtigt, at Danmark faar den Placering ude i Verden, som følger deraf. Thi det er rigtigt, at Oplysning maa der til. Vi maa lære Verden at kende, men Verden maa ogsaa lære os at kende.

Inger Merete Nordentoft: Som det er sagt af de tidligere Talere, er UNESCO en Arv fra Folkeforbundet. Det er ogsaa sagt af det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, at der har været mange Skuffelser paa det internationale Arbejdes Omraade. Jeg tror, en Del Skuffelser kommer af, at Akter for det internationale Samarbejde ofte er bygget paa Ord, der udtrykker Idealer og ikke konkrete Ting. Det er givet, at Danmark er nødt til at tiltræde denne Pagt, og det er